

Відділ освіти Сквирської райдержадміністрації
Районний методичний кабінет

*Історія
Сквирського районного
центру дитячої та юнацької
творчості*

*Матеріали підготувала
Майорко І.В., методист
Сквирського РЦДЮТ*

2012р.

Сквирський районний центр дитячої та юнацької творчості є комплексним закладом для здійснення позашкільної освіти, створений на основі Розпорядження представника Президента у Сквирському районі від 1 лютого 1993 року на базі Будинку піонерів та Станції юних техніків.

Заклад починає свою історію з 1930 року.

Але ще в 20-ті роки прогресивно настроєні вчителі велику увагу приділяли розвитку учнівської самодіяльності. У школах систематично працювали гуртки: малювання, скульптури, столярні, слюсарні, швейної справи, драматичні, музичні, хорові. Щоб мати уявлення, на якому рівні проводилися заняття в цих гуртках, можна згадати гуртки образотворчого мистецтва, з яких вийшла ціла група відомих професіональних і самодіяльних художників і скульпторів Сквирщини:

В.Ф. Кондратюк, В.В.Довгалецька, К.В. Діденко, М.Ф. Владєєв, П.С. Абрамський.

Скульптор Кирило Васильович Діденко за роботою

У 30-роках велика увага приділялася розвитку піонерського руху в районі. Піонерські загони з'явилися у всіх школах. У місті відкрився Будинок піонерів. При ньому розгорнулася широка мережа гуртків: співочий, авіамодельний, гурток баяністів, гурток ручної праці та інші.

З 1934 року починає працювати гурток планеристів. Силами молодих ентузіастів у 1935 році була збудована парашутна вишка, де юнаки тренувалися у стрибках з парашутом. Проводилися масові воєнізовані лижні походи.

Працювали гуртки і в школах. У 1948-1949 навчальному році гуртковою роботою було охоплено 4813 учнів. На жаль, дані про керівників закладу та педагогічних працівників в період з 30-х по кінець 40-х років не збереглися.

Відомо, що з листопада 1949 року директором Будинку піонерів був призначений Сопіженко Василь Трохимович, який пропрацював на цій посаді до квітня 1970 року. Для нього Будинок піонерів став рідною домівкою.

Сопіженко Василь Трохимович і Володимир Рябко

Окремого приміщення заклад не мав, тому гуртки працювали у підвалі одного з будинків по вулиці Леніна. У 1957 році Будинок піонерів перевели у колишнє приміщення Будинку культури по вулиці Богачевського, 55.

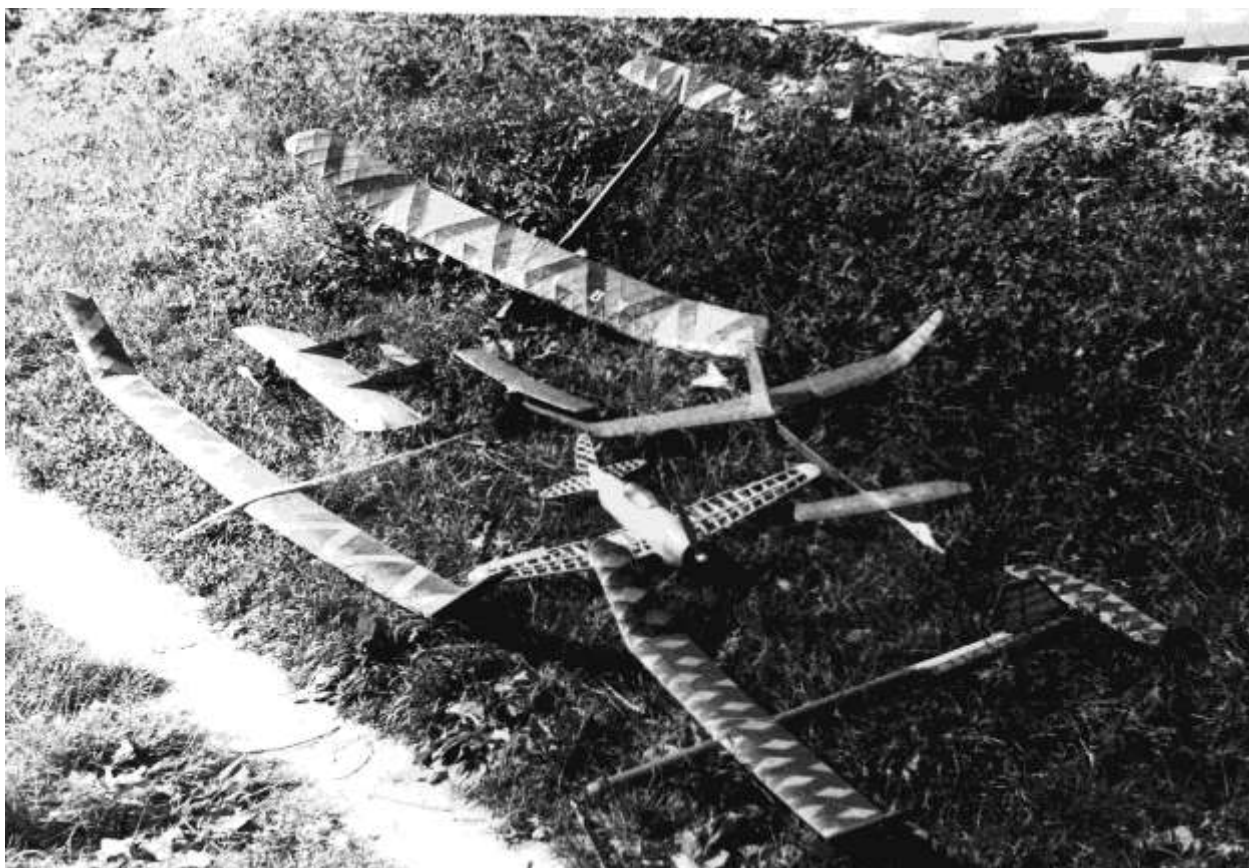
Будинок піонерів 1960 рік

У 1958 році тут відкривається гурток юних авіамоделістів. Він почав свою роботу з того, що декілька учнів гуртківців було запрошено на обласні змагання юних авіамоделістів. Там діти мали змогу побачити моделі літаків, планерів у дії. Гуртківці побували на технічній конференції. Все це зацікавило дітей, вселило віру в те, що вони теж зуміють будувати моделі. Важко було, але надію на майбутні успіхи не покидали. Спочатку було зроблено багато схематичних моделей літаків. Та з року в рік успіхи зростали, від побудови схематичних моделей перейшли до побудови моделей з механічними двигунами, а згодом почали будувати діючі ракети на твердому паливі. Велика робота в районі проводилася по створенню і розширенню сітки авіамоделістських гуртків у школах. Так на 1 червня 1966 року у 18 школах працювали авіамоделістські гуртки. Стало традицією проводити районні змагання юних авіамоделістів. У 1966 році разом з кущовими змаганнями проходили 5-ті районні змагання, в яких приймали участь 100 моделістів.

*Учасники перших обласних змагань вишикувалися на лінійку.
В центрі – Кравцев Василь Ільменович, директор обласної Станції юних техніків*

Ці моделі приймали участь у 27-х змаганнях з авіамоделного спорту у Чорнобилі

Юні авіамоделісти перед змаганнями

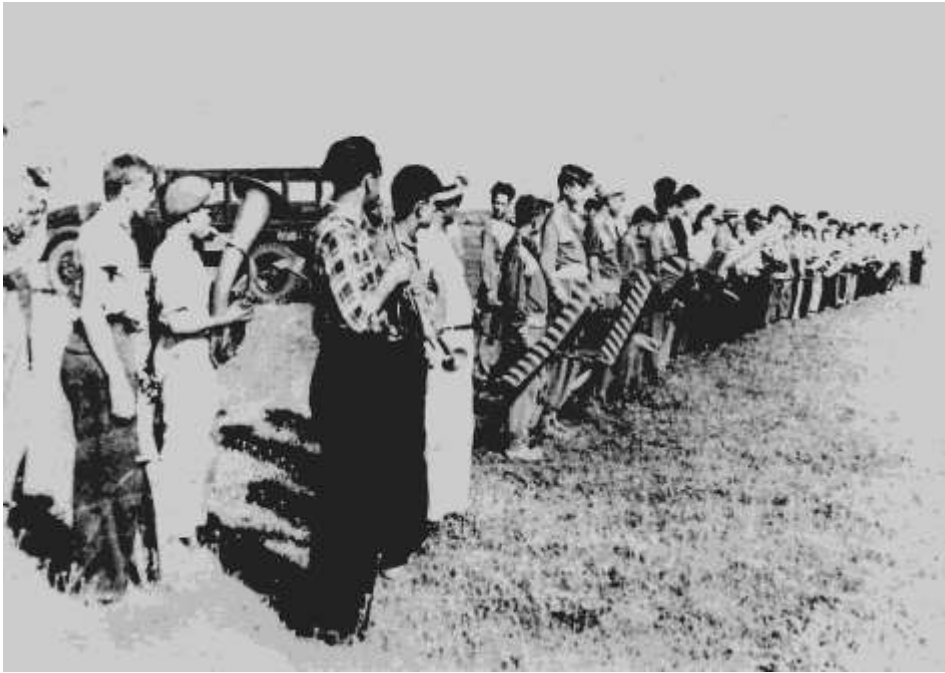
Білан Анатолій, Зельманович Володимир, Комарніцький Олексій

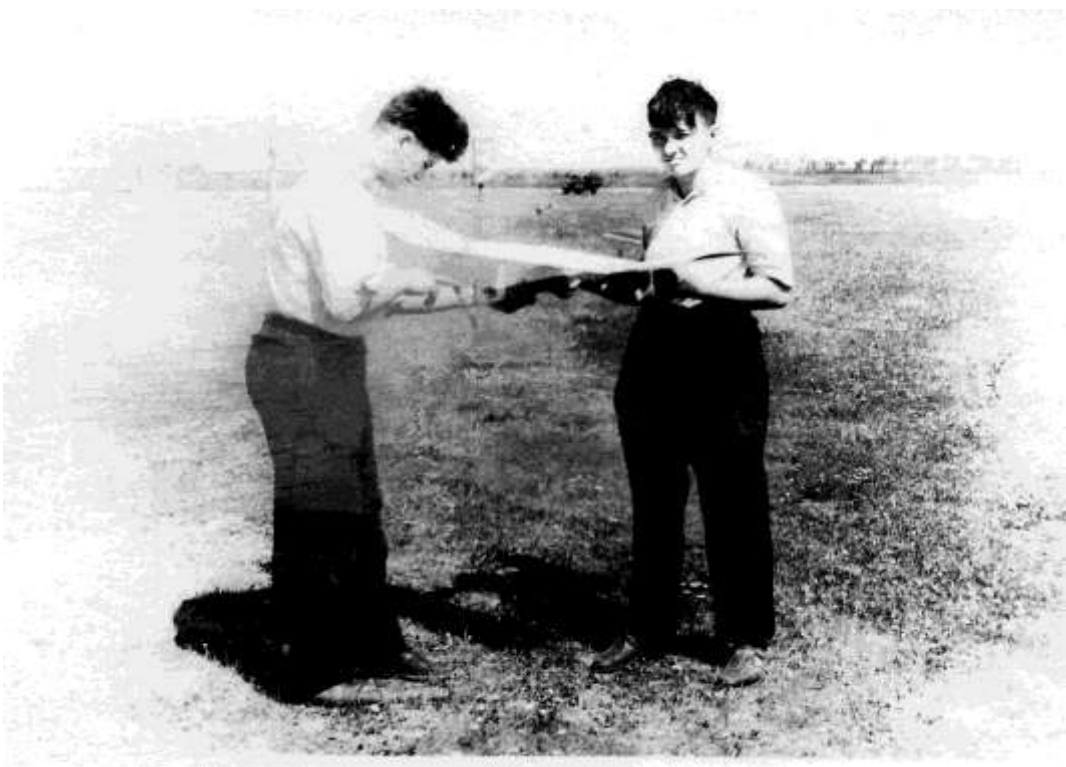
*Вихованець авіамодельного гуртка Володимир Зельманович
з незакінченою пілотажною моделлю*

Іванов Святослав з експериментальною моделлю літака типу «Качка»

Відкриття обласних змагань з авіамоделізму в Таращі

Авіамоделісти Станції юних техніків з моделлю літака В-2

Так виглядали моделі перед змаганнями (1958р.)

Команда судномоделістів Будинку піонерів (1960р.)

1968-1969 навчальний рік став роком прогресивного розвитку технічної творчості. Починають працювати ракетомодельні гуртки. У цьому ж році проведені 1 районні змагання, в яких взяли участь 37 ракетомоделістів від 8 шкіл району. Найкраще відзначилися вихованці Будинку піонерів, які зайняли 1 командне місце. Дубовенко Михайло, Сташевський Юрій, Рябко Володимир стали абсолютними чемпіонами району. Команда здобула право на участь в обласних змаганнях ракетомоделістів, які відбулися в Сквирі у червні 1969 року. І знову гуртківці Будинку піонерів гаряче захищали честь свого колективу. Корніясов Микола набрав максимальну кількість балів і став абсолютним чемпіоном області по діючій моделі космічного корабля «Восток». Він дістав право прийняти участь у республіканських змаганнях ракетомоделістів, які відбулися 19 липня 1969 року в м. Вінниці.

Юні конструктори космічних кораблів «Восход» зі своїми моделями

Сташевський Юрій та Рябко Володимир зі своїми моделями

Ракетомоделістів вітає голова Сквирського райкому ДОСААФ Руденко

Великих успіхів досягли юні авіамоделісти. У травні 1969 року проведено 8-і чергові змагання, в яких взяли участь 80 авіамоделістів від 11 шкіл району. Перше місце дісталось вихованцям Будинку піонерів. Беручи першість і в зональних змаганнях, які відбулися в червні 1969 року, гуртківці показали невтомну, натхненну працю протягом року. Авіамоделісти активно готуються до обласних змагань. Корніясов Микола готує модель літака «ЯК-18-ПМ» і макет військового літака, Юрій Сташевський – планер «А-2», Володимир Рябко готує діючу модель «Повітряного бою».

Саме в Будинок піонерів до Василя Трохимовича, будучи маленьким хлопчиком, прийшов навчитися авіамоделіній справі і Володимир Михайлович Ільясевич, директор Сквирського районного центру дитячої та юнацької творчості. Він пригадує: «Заняття проводилися у підвалі одного з будинків по вулиці Леніна, 19 Цілий рік мене не допускали виготовляти моделі.

Я підмітав підлогу, допомагав прибирати після закінчення заняття. Але скоро настав той день, коли я теж власноруч виготовив модель літака. У Будинку піонерів я проводив весь вільний час, і мама завжди знала, де мене можна знайти. Любов до авіамодельної справи мені прищепив Сопіженко Василь Трохимович. З ним ми виготовляли моделі, їздили на змагання».

З 1958 року у Будинку піонерів починає працювати драматичний гурток, танцювальний гурток. Щороку проводилися огляди художньої самодіяльності.

Власюк Володимир Васильович з вихованцями танцювального гуртка

Зі спогадів Макаленко Антоніни Василівни, вчителя математики Сквирського ліцею. «У 1958 році, коли мені виповнилося 11 років, мама привела мене в Будинок піонерів. Там нас привітно зустрів керівник гуртка баяністів Власюк Володимир Васильович. Саме він попросив Колю Петрашевича, Вову Ігнатенка, Славу Медведчука і Ваню Ціліпоткіна, своїх вихованців, перевірити, чи є у мене музикальний слух. І так я, одна дівчинка серед чотирьох хлопців, стала членом гуртка баяністів. Наш керівник Володимир Васильович дуже чуйно ставився до своїх вихованців. Він учив з нами нотну грамоту, багато цікавого розповідав про життя і творчість композиторів. І ось я зіграла свій перший твір «Їхав козак за Дунай». Заняття проходили цікаво і змістовно. Тому відразу після шкільних уроків майже щодня ми бігли у Будинок піонерів на гурток. Пам'ятним для мене став день, коли тато купив мені новесенький баян. Радості моїй не було меж.

На заняттях ми грали сольні п'єси, дуетні, тріо і, звичайно, ансамблем. Часто виступали на сценах Будинку піонерів та Будинку культури. Кількість вихованців гуртка швидко зростала. За три роки роботи гурток баяністів уже налічував сорок учнів. Наш ансамбль займав призові місця на міських та районних олімпіадах. І ось настав той день, коли нас запросили виступити на столичній сцені консерваторії ім. Чайковського. Хвилюванню не було меж, але ми з гідністю захистили честь Сквирського району. Того ж літа у Сквирі відкрили музичну школу. Я і досі з повагою і вдячністю згадую нашого вчителя Володимира Васильовича Власюка та своїх друзів. Проходять роки, але в пам'яті назавжди залишаються дні, проведені у Будинку піонерів».

Власюк Володимир Васильович з вихованцями гуртка баяністів

З 1970 року Будинок піонерів очолив Адамчук Юрій Дмитрович, який крім цього вів ще й фотогурток. У 1974 році за рахунок капітального ремонту Будинку піонерів добудували ще приміщення для гуртків технічного профілю Станцію юних техніків.

Адамчук Юрій Дмитрович з вихованцями фотогуртка

Гурток «Умілі руки» (1974р.)

У 1975 році наш заклад розділився на Станцію юних техніків і Будинок піонерів.

Станцію юних техніків очолив Адамчук Юрій Дмитрович. Станція проводила гурткову роботу з учнями та молоддю виключно технічного напрямку. Працювали такі гуртки: авіамодельний, автомодельний, судно модельний, радіотехнічний і фотогурток. У 1979 році керівником авіамодельного гуртка працював Гіріченко Сергій, а авіамодельного – Горлачов Сергій, колишні гуртківці авіамодельного гуртка Будинку піонерів.

*Районні змагання з контурних автомоделей
(стартують контурні копії автомоделей з гумовим двигуном) 1976р.*

Вихованець авіамодельного гуртка Пархонюк Сергій (1974 р.)

З 1984 року Станцію юних техніків очолив Ільясевич Володимир Михайлович. У 80-х роках тут працюють завзяті, молоді, енергійні люди. Валерій Тибулевич веде гурток «Початкове технічне моделювання» та судномодельний. Авіамодельний гурток очолює Кругляк Микола Миколайович. З 1987 року керівником автомодельного гуртка працює Андрійчук Сергій Анатолійович, який перейшов сюди з Будинку піонерів. Працює гурток картингістів, керівник Ільясевич Володимир Михайлович. З 1983 року гурток «Робота на радіостанції» очолює Ошовський Володимир, колишній вихованець Будинку піонерів.

*Вихованець радіотехнічного гуртка Ошовський Юрій
працює на радіостанції (1973)*

У 1985 році на роботу влаштовується Равва Надія Іванівна, єдина жінка у чоловічому колективі, яка вела технічні гуртки. Надія Іванівна і сьогодні працює у нашому закладі. 1986р. – Самелюк Анатолій Андрійович веде фотогурток.

*Керівник судномодельного гуртка Тибулевич Валерій Васильович
проводить заняття гуртка*

Республіканські змагання з судномодельного спорту (м.Вінниця. 1992р.)

Директором Будинку піонерів у 1983 році була призначена Лілія Миколаївна Збаращенко.

Збаращенко Лілія Миколаївна

Збаращенко Лілія Миколаївна

Танцювальний колектив Будинку піонерів

Її наступниками стали Лясківська Тамара Володимирівна, Квітко Людмила Михайлівна, Родіна Ірина Львівна.

Зі спогадів Лясківської Тамари Володимирівни, учителя географії Сквирського ліцею, директора Будинку піонерів.

Лясківська Тамара Володимирівна

«Все моє життя пов'язане з Будинком піонерів. Хоча це і позашкільний навчальний заклад, але він дає багатьом дітям путівку у життя. Ще маленькою дівчинкою я приходила сюди, тому що саме тут працював мій батько Власюк Володимир Васильович, надзвичайно талановита людина, яку знали і поважали не тільки на Сквирщині, а й у Київській області. Він був керівником ансамблю баяністів, вів танцювальний гурток, а ще був керівником ансамблю струнних інструментів. Кожного разу на свої виступи батько запрошував і мене. Як було радісно дивитися на молодих, цікавих, веселих юнаків і дівчаток. Багато чого у них я навчилася, і це мені надалі пригодилося у житті.

Свою трудову діяльність я розпочала старшою піонервожатою у Самгородоцькій середній школі. Через рік мене запросили працювати у Будинок піонерів методистом і керівником районного піонерського штабу.

Жовтєнята – це учні молодших шкіл, працювали тоді у клубах за інтересами, а піонери працювали під керівництвом районного піонерського штабу. Керівниками цього штабу були Димань Тетяна і Гальчинський Анатолій. Це були дуже відповідальні люди, які добре знали і любили свою справу. На одному із засідань ми вирішили, що наш Будинок піонерів гідний носити ім'я якогось героя. Тоді, в 70-х на початку 80-х років, це було дуже престижно. Наші працівники і діти вирішили боротися за присвоєння закладу ім. А.П. Гайдара. Ми склали план дій, і робота закипіла. Перш за все написали лист сину Гайдара, почали також писати листи у міста, де навчався, жив і працював А.П. Гайдар. Це була дуже клопітка, але цікава робота. Нам приходили листи, в яких розповідалося про Аркадія Петровича. Кожен з них закінчувався словами «Гайдару салют!» Діти із захопленням читали твори письменника. У нашому місті розпочався тимурівський рух. За кожною школою були закріплені вулиці, на яких жили ветерани війни і вдови. Школярі допомагали їм, доглядали і упорядковували могили загиблих воїнів, проводили вечори пам'яті, готували святкові лінійки. Ця робота виховувала у молодого покоління почуття патріотизму, любові до своєї країни.

Старша піонервожата Мандрига Галина Миколаївна(1985р.)

Цікавими були і піонерські зльоти, які ми організовували і проводили у Чубинецькому лісі. Діти весело проводили своє дозвілля. А закінчувалися вони трудовими десантами. Ми збирали лікарські рослини для міської аптеки. В кінці свята кожен загін звітував про свою роботу. Згодом я зрозуміла, що потрібно не лише відкривати нові гуртки, а об'єднувати гуртки за інтересами. Так у 80-х роках був створений клуб «Дзвіночок», у якому займалися молодші школярі, для старших учнів відкрився шаховий клуб. Першим його керівником був Віктор Задерій, а допомагав йому у роботі Юрій Цепух, кандидат у майстри спорту з шахів. Я добре пам'ятаю Власюка Валентина, Задерій Ганну, Мошинську Лілію. Ці діти були гордістю не лише шахового клубу, а й нашого Будинку піонерів. Вони брали участь у районних, обласних та республіканських змаганнях з шахів. В актовій залі висіла величезна шахова дошка. Тут грали не лише діти. У вихідні дні до нашого Будинку піонерів приходили і дорослі, і навіть пенсіонери, щоб пограти у шахи. Тому мені приходилося працювати без вихідних. У роботі мені дуже допомагав мій чоловік Ігор Іванович. Він працював на автобусі, тому дуже часто возив дітей на змагання, допомагав робити ремонт, лагодити матеріальну базу. Адже на той час у нас не було ні методиста, ні завгоспа. Все приходилося робити самій. Але навкруги вирувало життя, ми працювали і мріяли про світле майбутнє. А я, директор Будинку піонерів, мріяла про нове приміщення для свого закладу. Адамчук Юрій Дмитрович, колишній директор Будинку піонерів, завжди мені говорив: «Тамара, ну потерпи ще трішечки, будеш працювати і ти в новому приміщенні». Ця людина багато чому мене навчила, я і досі згадую його з любов'ю і повагою. Час ішов. А поки ми ремонтували старе приміщення. У цей час почали відкриватися гуртки коренепластики, на яких учили дітей працювати з деревиною. У Шамраївській середній школі я познайомилася з дуже цікавою і талановитою людиною, яка мала золоті руки і фантазію. Це Володимир Ткачук. Саме він навчав дітей працювати з деревиною. Його поробки постійно приймали участь у районних та обласних конкурсах-виставках.

Тоді ж до нас на роботу прийшов молодий юнак. Я допомагала йому чим могла. Це Ігор Кучанський, який нині працює керівником Зразкової студії декоративно-

ужиткового мистецтва «Цвіт папороті». Він учив дітей малювати, на його картинах квіти оживали і радували дітлахів.

У цей же час до мене на роботу попросився ще один молодий юнак, який тільки прийшов з армії. Я його запитала: «Що вмієш робити?». У відповідь почула: «Що скажете, те й буду робити». Це був Сергій Андрійчук. Зараз він працює керівником зразкового гуртка «Різьблення по дереву». Добрими словами згадую і Миколу Кругляка, який завжди всім допомагав у роботі. На сьогодні він керівник гуртка «Картинг». Його учні уже багато років підряд займають призові місця на обласних змаганнях з картингу серед учнівської молоді. Вихованці Миколи Миколайовича захищають честь Київської області і на всеукраїнських змаганнях.

Хочу згадати і Віктора Яснівського, який працював керівником гуртків початкового технічного моделювання. Адже ці хлопці працювали на совість. Важко нам було з матеріальною базою.

Тому я брала мішок і йшла на завод «Яшма», де секретарем директора працювала Ліля Збаращенко, колишній директор Будинку піонерів. Вона заводила мене до директора, представляла, і я просила допомоги. Потім ішла в цехи і забирала звідти всі непотрібні матеріали.

Велику допомогу надавав нам і директор швейної фабрики Черняк Микола Іванович. Він віддавав нам відходи тканини, з яких дівчатка вчилися шити одяг. А навчала їх цьому молодий педагог Дячук Ірина Миколаївна. Сьогодні вона працює керівником гуртків «Крій та шиття» та «Театр мод». В кінці кожного навчального року ми проводили свято «Таланти твої, Будинку піонерів», на якому виступали вихованці літературних, танцювальних та інших гуртків. Без вихованців нашого закладу у районі не проводилося жодне свято. Адже ми, піонери, завжди були готові допомогти. Доброю традицією стало і свято «День іменинника». А започаткувала його керівник гуртка Галина Юріївна. Такі заходи згуртовували дітлахів у єдину дружню сім'ю. Пізніше наші керівники вирішили, що потрібно розвивати гурткову роботу не лише у нашому закладі, а й на базах сільських шкіл. Тому ми збиралися, брали матеріали і рейсовим автобусом виїжджали в села.

У школах ми швиденько починали працювати. Я збирала дітлахів і учила їх виготовляти ляльки для лялькового театру. Родіна Ірина Львівна вчила малечу в'язати макраме і вишивати. Кучанський Ігор Леонідович показував ази петриківського розпису. Юрій Поступаленко вчив дітей танцювати. Музкерівник Статкевич навчав молодих хлопців організовувати і проводити дискотеки. Це була важка праця. Але нам подобалося, бо відчувалося, що робимо корисну справу. Ми – піонери, а піонер – це той, хто крокує попереду. Робота у Будинку піонерів – це найкращі сторінки мого життя. Спогади про ті часи частіше заставляють битися моє серце. І сьогодні, коли я іду біля центру дитячої та юнацької творчості, голова саме повертається у бік приміщення, а серце радіє: Ось уже вікна поміняли, а ось квіти розквітли, а які гарні і високі ялинки. Життя продовжується...»

Вихованці гуртка «Ляльковий театр» (1984р.)

У 1982 році при Будинку піонерів працюють такі гуртки: вишивка, в'язання, макраме, аплікація з пластиліну, гурток трубачів і барабанщиків, школа піонерського активу, ляльковий театр, на базі Шамраївської школи - гурток коренепластики.

Веселі старту (1988р.). Нагородження переможців

Церемонію нагородження проводить директор Будинку піонерів Родіна Ірина Львівна

Зі спогадів Квітко Людмили Михайлівни, методиста РМК відділу освіти, директора Будинку піонерів.

Квітко Людмила Михайлівна

«В. Сухомлинський казав: «Діти, як квіти. Доторкнись до кожної із них – і вона задзвенить, і розсиплеться аромат, не схожий один на одного». Ось так і наш Будиночок піонерів збирав дітей у позаурочний час у велику квіткову родину. І діти розквітали тут кожний по-своєму. А допомагали їм наші неповторні і такі завзяті керівники гуртків. Як можна прожити день не доторкнувшись пензликом до веселкових фарб, якими творив петриківський розпис Кучанський Ігор Леонідович. А на нього дивилися його вихованці і відтворювали свої почуття у малюнках.

Кучанський Ігор Леонідович

А перші колективні творчі справи у клубі «Старшокласник» разом із Таїсою Григорівною Заруднюк. Наші дискусійні вечори, дебати, дискотеки.

Підкоряли серця малечі лагідне і добре подружжя Мандригів – Валентин Володимирович, майстер на всі руки, і Галина Миколаївна. Саме вони розкривали дітям красу природи рідної Сквирщини, прищеплювали любов до всього прекрасного, вчили працювати з природним матеріалом. Галина Миколаївна готувала з учнями агітбригади.

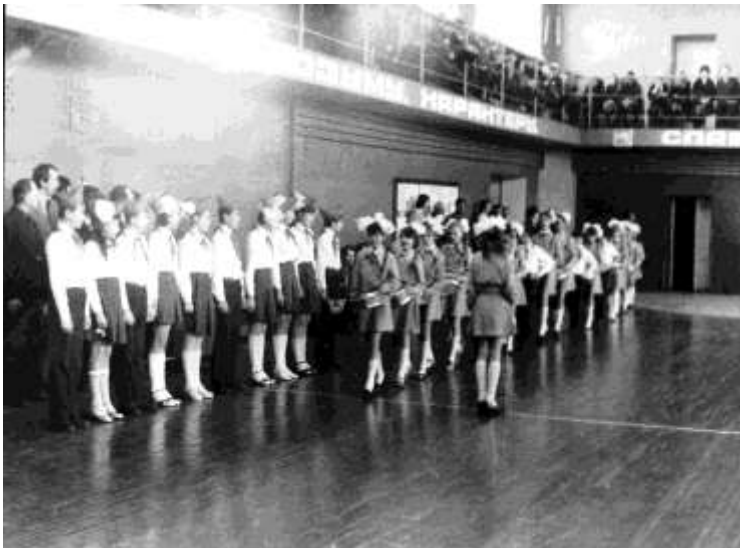

*Журі підводить підсумки огляду-конкурсу
екологічних агітбригад*

Виступ агітбригади Будинку піонерів (1985р.)

Всі захоплювалися урочистістю піонерських зльотів, романтикою туристичних походів, загоном юних барабанщиць та сурмачів.

Учасники піонерського зльоту 80-ті роки

Веселі старты

Підкоряли серця батьків і журі троїсті музики під керівництвом Писарського Петра Юрійовича.

Писарський Петро та Король Володимир (80-ті роки)

Писарський Петро Юрійович

Колектив Будинку піонерів (80-ті роки)

*Зліва направо: Зубович Роман, Писарський Петро, Король Володимир, Романенко Світлана,
Левківський Юрій*

Зліва направо: Кучанський Ігор, Писарський Петро, Голуб Надія (керівник драматичного гуртка)

Зліва направо: Малахова Олена, Король Володимир, Козачина Микола, Мандрига Валентин, Грищенко Світлана, Квітко Людмила Михайлівна, Шпак Валентина, Писарський Петро, Мандрига Галина (1988 р.)

А як же без танців? Адже ми відремонтували та оформили танцювальну залу, де Надія Леонідівна Петренко виховала ціле покоління танцюристів.

На фото вихованці хореографічного гуртка

Хлопчаки із задоволенням вчилися майструвати під керівництвом Володимира Миколайовича Фурмана, а дівчатка – шити і кроїти, в'язати макраме. А навчали їх цьому Олійник Тетяна Анатоліївна та Мельникова Ірина Євгеніївна.

Методист Будинку піонерів Мельникова Ірина Євгеніївна

Наше свято «День відкритих дверей» збирало не тільки гуртківців, а і їх друзів, батьків, всіх тих дітлахів, які прагнули чогось навчитися, зайнятися цікавою справою, показати свої вміння. Будинок піонерів ставав для них островцем знань, де навчали робити корисне, вміти спілкуватися і працювати самостійно та в колективі. Як добре, що можна десь бути самим собою».

Новорічне свято

Учасники піонерського зльоту(80-ті роки)

Наше свято «День відкритих дверей» збирало не тільки гуртківців, а і їх друзів, батьків, всіх тих дітлахів, які прагнули чогось навчитися, зайнятися цікавою справою, показати свої вміння.

Будинок піонерів ставав для них острівцем знань, де навчали робити корисне, вміти спілкуватися і працювати самостійно та в колективі. Як добре, що можна десь бути самим собою».

З 1 вересня 1992 року Будинок піонерів переіменовано на Будинок школяра, а в 1993 році відбулася реорганізація двох закладів – Станції юних техніків та Будинку школяра, результатом реорганізації стало створення єдиного Сквирського районного центру дитячої та юнацької творчості.

Наш заклад здійснює позашкільну освіту школярів та учнівської молоді відповідно до Закону України «Про освіту», «Про позашкільну освіту», Положення про позашкільну освіту, власного Статуту та на підставі Ліцензії № 1313 виданої управлінням освіти Київської обласної державної адміністрації 23 вересня 1996 року. Центр творчості розташований у приміщенні, яке є комунальною власністю району, розраховане на 180 учнів одночасно заняття. Загальна площа 700 кв. м., з них 432 кв. м., – робоча.

Для занять картингом, тренувальних запусків авіа- та автомоделей заклад має заасфальтований та упорядкований майданчик (площею 4500 кв. м.) з майстернею та гаражами для картингів, мопедів

При центрі обладнані лабораторії для занять судномодельюванням, авіамоделюванням, різьбленням по дереву, радіотехнікою, працює хореографічний клас, майстерня крою та шиття, майстерня плетіння, студія декоративного розпису. Для проведення масових заходів є актовий зал.

Районний центр дитячої та юнацької творчості з дня його створення очолює Ільясевич Володимир Михайлович, стаж педагогічної роботи 39 років. У 1992 році йому присвоєно почесне звання «Відмінник освіти України». У 2003 році Володимир Михайлович за багаторічну сумлінну працю був нагороджений Президентом України медаллю «За працю і звитягу», а в 2007 році – нагрудним знаком «Софія Русова».

Ільясевич Володимир Михайлович зі своїми вихованцями

У 1996 році прийшла на посаду методиста Лубківська Леся Василівна, яка працювала у нашому закладі до 2002 року. Завжди компетентна, тактовна, вона відразу знайшла спільну мову не лише з керівниками гуртків, а й вихованцями центру творчості. Саме завдяки їй почали проводити свята: «Терпсихора запрошує», «Пісенний вернісаж», «Свято осені», «Вітає святий Миколай». У 2001 році вперше на базі нашого центру відбувся дводенний обласний семінар для методистів позашкільних навчальних закладів, організований обласним Центром дітей та юнацтва Київщини.

У цьому ж році до центру творчості на посаду методиста прийшла Інна Володимирівна Майорко. У 2002 році на посаду методиста була призначена Гітченко Лариса Олександрівна. У 2005 році була введена посада заступника директора з навчально-виховної роботи. У 2007 році – ставка психолога.

У закладі працюють висококваліфіковані спеціалісти, досвідчені педагоги. Керівник гуртка «Різьблення по дереву» Андрійчук Сергій Анатолійович працює в позашкільному закладі 26 років, неодноразово нагороджений грамотами управління освіти та Міністерства освіти України. У 2005 році його гурток став Зразковим художнім колективом. У 2010 році адміністрація відділу освіти та центру творчості підняла клопотання про присвоєння зразковому гуртку «Різьблення по дереву» звання «Народного художнього колективу».

Керівник гуртка «Декоративний розпис» Кучанський Ігор Леонідович, стаж педагогічної роботи 23 роки, нагороджений грамотою Міністерства освіти, грамотами управління освіти Київської облдержадміністрації, подяками обласного управління освіти і науки. У 2004 році його студія теж стала зразковою. А в 2009 році Ігор Леонідович разом зі своїми вихованцями з гідністю це підтвердив. Процюк Людмила Володимирівна є керівником творчого об'єднання «Рідне слово» понад 18 років. У 2005 році її творчому об'єднанню «Рідне слово» теж присвоєно звання зразкового. Равва Надія Іванівна, керівник гуртка «Початкове технічне моделювання», стаж педагогічної діяльності в позашкільному закладі 25 років. У 2002 році Надія Іванівна стала лауреатом обласного конкурсу «Керівник року».

На сьогодні Надія Іванівна очолює обласне методоб'єднання керівників гуртків початкового технічного моделювання. Неодноразово вона була головним суддею і на обласних змаганнях з ПТМ. Ось уже декілька років вихованці цієї жінки з гідністю представляють Київську область на всеукраїнських змаганнях.

Педагогічний колектив закладу працює над розробкою та впровадженням в життя власних експериментальних та авторських програм та планів. Це програми роботи гуртків «Різьблення по дереву», «Декоративного розпису», творчого об'єднання «Рідне слово», «Українські витинанки», «Початкове технічне моделювання».

При районному центрі дитячої та юнацької творчості продовжує працювати широка мережа гуртків, творчих об'єднань, студій художньо-естетичного, декоративно-ужиткового, науково-технічного, туристсько-краєзнавчого, еколого-натуралістичного та дозвіллево розважального напрямів, в яких реалізують свої здібності понад 1756 учнів.

У діяльності закладу особливу увагу заслуговує робота із здібними та творчо обдарованими дітьми. З призерами та переможцями обласних, Всеукраїнських та Міжнародних конкурсів ведеться індивідуальна робота. Значна увага приділяється проблемі пошуку, розвитку та підтримці обдарованих вихованців.

Центр творчості є ініціатором та організатором проведення масових заходів у районі. Це такі традиційні заходи, як свято «Золота осінь», «Танцювальний вернісаж», добродійна акція «Вас вітає святий Миколай», фольклорне свято «З народного джерела», виставка учнівських робіт декоративно-ужиткового напрямку.

Представлені нижче матеріали мають на меті презентувати систему позашкільної роботи сьогодення нашого закладу.

(Додаток. Презентація Сквирського РЦДЮТ)

Золотаревич Ірина,
член т/о «Рідне слово»

ОДА ЦЕНТРУ

Центр творчості ми маєм
В ньому так цікаво.
Всі таланти відкриває
Місту і державі.

Тут дітей усіх навчають
Різної роботи.
За здобутки центр має
Гарні нагороди.

Хочеш вчитися? Будь ласка,
Завжди тобі раді.
Це не центр – просто казка.
Можна так сказати.

У житті усе згодиться,
Чого тут навчають.
І за успіхи наш центр
Дуже поважають.

То ж працєю наш рідний центр,
Ще багато років.
Не забудемо ніколи
Ми твоїх уроків.

